Dosar penal nr. 1-584/2024
Nr. PIGD 1-24079087-09-1-17072024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

28 mai 2026 **mun. Bălţi**

Judecătoria Bălţi (sediul central), instanța compusă din:
Preşedintele ședinței, judecătorul Igor Mozgovoi
Grefieri Daniela Lesnic, Viorica Ignatiuc, Anna Odainic, Veronica Levința, Nona Moroșan, Alexandru Nicov, Natalia Bîlici
Cu participarea:
Procurorului Dumitru Cojocari
Avocatului Ana Sofroni
Părții vătămate *****

examinând în ședință de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui

Rusu Daniel *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat r-**********, s. *****, studii medii, nesupus militar, divorțat, la întreținere ********** neangajat în cîmpul muncii, la evidența medicului psihiatru nu se află, cetăţean al Republicii Moldova, anterior condamnat:

*- prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Centru din 27 februarie 2025, în baza art. 189 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 4 (patru) ani închisoare. În temeiul art. 90[1] din Codul penal, 1 (un) an și 9 (nouă) luni, urmînd a fi executat în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni, a fost suspendat condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu obligarea lui Rusu Daniel să nu își schimbe domiciliul sau reședința ***** acordul organului competent și să participe la programe probaționale.*

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.
Termenul de examinare a cauzei: 18.07.2024 - 28.03.2026.
În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă:

1. Inculpatul **Rusu Daniel**, acționînd cu intenție și din interes material, conștientizînd caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și urmările care pot surveni, urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a

cet.*****prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoase a unei fapte adevărate, și anume, la 11.01.2021, a contactat-o pe partea vătămată prin intermediul rețelei de socializare Messenger și invocînd pretextul că la trecerea frontierei a depășit tonajul admis și a fost amendat, astfel ca urmare trebuie să achite o amendă în sumă de 3000 euro, precum și să-i ofere și suma de 1500 euro, asigurînd-o că va restitui mijloacele bănești timp de două luni, în aceiaș zi a primit de la *****mijloace bănești în sumă totală de 30600 lei prin intermediul a două transferuri bancare 2P2 în sumă de 20000 și respectiv 10600 lei de la cardul bancar al părții vătămate *****, emis de SA „*****” pe cardul bancar al lui Rusu Daniel, emis de SA „*****”, după care a însușit mijloacele bănești, iar în continuare, invocînd diferite motive, evită restituirea acestora.

Astfel, prin comportamentul viclean exprimat față de partea vătămată*****i-a cauzat o daună în proporții considerabile în valoare totală de 30 600 lei.

2. În şedinţa de judecată inculpatul Rusu Daniel nu s-a prezentat, prin încheierea din 12.11.2025 a fost anunţat în căutare din motivul eschivării de a se prezenta în faţa instanţei, cu aplicarea în privința acestuia măsura preventivă sub formă de obligație de nepărăsire a țării pe termen de 60 (șaizeci) zile, anunțând-l în căutare, în privința acesteia fiind pornit dublicatul dosarului de căutare nr. 2025240156.

În acest sens, instanţa de judecată ţine să menţioneze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă în condiţiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoştinţă materialele cauzei.

Aşadar, dispoziţiile §3, §1 al art. 6 CEDO stabileşte elementele esenţiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura şi la cauzele acuzaţiei ce i se aduce, acordarea timpului şi facilităţilor necesare formulării apărărilor sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare şi a convocării şi ascultării celor în apărare în aceleaşi condiţii, în condiţii de respect al principiului contradictorialităţii.

Instanţa europeană a arătat că noţiunea de „proces echitabil” a cunoscut o evoluţie dintre cele mai notabile în jurisprudenţa sa, marcată, în special, de importanţa atribuită aparenţelor şi de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanţiile unei bune justiţii.

Desigur, ea a precizat că optica justiţiabililor cu privire la echitatea desfăşurării unui proces nu este de neglijat, dar nu joacă un rol decisiv în această direcţie; eventualele aprehensiuni ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabil al procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv.

În procesele penale, prezenţa celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esenţial al asigurării principiului contradictorialităţii, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudenţa sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la şedinţa de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispoziţiilor art. 6 din Convenţie, deoarece lit. c), d) şi e) ale § 3 al aceluiaşi text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuşi”, „de a interoga sau de a face să fie interogaţi martorii”, „de a fi asistat gratuit de un

interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba utilizată în şedinţa de judecată", toate aceste fiind de neconceput fără prezenţa sa.

Prezenţa unui acuzat în instanţă capătă o importanţă capitală datorită atât dreptului său de a fi ascultat de tribunal, cât şi datorită necesităţii de a fi controlată exactitatea afirmaţiilor sale, de a le confrunta cu cele ale eventualei victime ale cărei interese trebuie protejate, precum şi cu declaraţiile martorilor. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare" a absenţelor nejustificate.

O situaţie specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialităţii este aceea a absenţei acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat prin raportare la exigenţele art. 6 din Convenţie.

Curtea a decis că o procedură penală care se derulează în absenţa celui trimis în judecată nu este, în principiu, incompatibilă cu dispoziţiile Convenţiei, dacă el are posibilitatea să obţină ulterior ca o jurisdicţie să statueze din nou, după ce l-a ascultat cu privire la temeinicia acuzaţiilor ce i se aduc, în fapt şi în drept.

În acest sens, instanţa de judecată ţine să atenţioneze că Rusu Daniel la etapa urmăririi penale vina nu a recunoscut-o, iar în şedinţa de judecată a refuzat de a se prezenta pentru a fi audiat, eschivând-se, motiv pentru care s-a recurs la anunţarea în căutare a acestuia.

În acest sens, prin încheierea protocolară, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în şedinţă publică, în limba de stat, ***** participarea inculpatului Rusu Daniel, în prezența apărătorului Sofroni Ana.

În consecvenţa logicii expuse, instanţa de judecată constată că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatului Rusu Daniel în temeiul rigorilor art. 321 alin. (2) pct. 1) şi alin. (6) Cod de procedură penală a fost luată întru respectarea garanţiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO.

Instanţa de judecată admite că prin examinarea cauzei în lipsa inculpatului Rusu Daniel ar fi admisă o ingerinţă asupra dreptului acestuia la un proces echitabil, însă aceasta a fost justificată şi necesară.

În aceeaşi consecutivitate, instanţa atenţionează că în cauzele CtEDO „Goddi contra Italiei cererea nr. 896680 din 09.04.1984, F.C.B. contra Italiei din 21.08.1991", unde Curtea a indicat [...] justiţia italiană nu a tras concluziile necesare din procedura pe rol la Milano, atitudine puţin compatibilă cu diligenţa pe care statele contractante trebuie să o manifeste pentru a asigura beneficierea efectivă de drepturile garantate prin art. 6.

Rezumînd cele menționate se constată că, pe parcursul examinării cauzei la etapa judecării în fond s-au întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului Rusu Daniel în ședința de judecată.

Astfel, examinînd chestiunea privind examinarea cauzei în lipsa inculpatului, în temeiul alin. (6) art. 321 Cod de procedură penală, constatînd că, inculpatul se eschivează de la instanța de judecată, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

3. Inculpatul Rusu Daniel în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu și-a exprimat opinia sa asupra învinuirii înaintate, vinovăţia acestuia integral fiind demonstrată prin probele administrate, și anume:

În ședința de judecată fiind audiată partea vătămată *****, care prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că, preludiciul i-a fost restituit integral. Fostul șoț, Rusu Daniel a telefonat-o și a rugat-o să-l ajute cu suma de 1500 euro, motivînd că venea din Ungaria în timp ce transporta o mașină în R. Moldova. La fel, i-a comunicat că întreprinderea prin care transporta mașina îi aparține lui, însă în Ungaria a fost stopat și a zis că i-a fost aplicată o amendă de 1500 euro, ori vinde afacerea. Atunci i-a expediat și procesul verbal întocmit în Ungaria în care era stabilită o amendă de aproximativ trei mii și ceva de dolari și amenda era pe o altă persoană. Cînd l-a întrebat despre persoană și sumă, el a comunicat că este colegul său, care se afla la volan și ei s-au înțeles să achite în jumătate. Precizează că, s-a obligat să restituie suma dată în maxim două luni, prin urmare a dispărut, motiv pentru care a fost și a depus o plîngere. La întrebările adresate a comunicat că, a discutat cu proprietarul căruia îi aparține compania respectivă, cu *****, care i-a comunicat că compania este a sa și referitor la amenda din procesul verbal a zis că jumătate din sumă o achită. Acesta a mai menționat că, Rusu Daniel l-a mai mințit în diverse rînduri. Au trecut deja cinci ani și nu-și amintește sigur dacă a fost achitată amenda. Mai relatează victima că inculpatul mai are restanță la achitarea pensiei de întreținere a copilului, motivul neachitării nu-i este cunoscut. Referitor la faptul dacă au mai avut de sufertit alte persoane din urma inculpatului, menționează că, fosta sa soție are de suferit, restul persoanelor nu le cunoaște.

Fiind audiat martorul *****, care prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată din 26.01.2026 a declarat că, pe Rusu Daniel îl cunoaște este fostul ei ginere. Cu cinci ani în urmă după ce erau divorțați, acesta a telefonat că a nimerit într-o situație neclară și avea nevoie de 1500 euro. A solicitat ajutor și a promis că întoarece suma după ce revine în țară. Manipula prin amenințări că o să ia băiatul. Banii nu i-a întors pînă nu s-a apelat la instanța de judectă. I-a oferit fiicei 500 euro ca să-l ajute. La întrebările adresate a comunicat că, inculpatul avea nevoie de bani ca să nu-i aresteze mașina, iar fiica a rugat-o ca să-l ajute ca, să nu rămînă fără mașină.

Mai precizează că, inculpatul a promis că întoarece suma după ce revine în țară, ulterior a zis să mai aștepte, iar după au început amenințările. Nu mai are careva datorii în afară de suma dată. A locuit la ei, îl întreținea, el a fost în detenție.

Fiind audiat martorul ***** *prin intermediul videoconferinței*, care prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată din 30.01.2026 a declarat că, pe inculpat îl cunoaște în legătură cu serviciu, practică transport de pasageri ieșire din țară. El era angajat ca șofer, neoficial, nu avea grafic stabilit, ocazional. A lucrat cu el aproximativ un an, un an și ceva. La început era un băiat bun, lucrator, doar că peste ceva timp și-a schimbat atitudinea, era mințit de el în diferite ipostaze. Își amintește că, era o cursă unde

a plecat *****și inculpatul, era ajun de Crăciun pe stil vechi, veneau acasa, ei l-au înștiințat că vor intra în Ungaria noaptea, pe parcursul zilei el îi telefona, aceștea nu răspundeau, la sfîrșit l-au telefonat și i-au zis că au fost reținuți și este nevoie de ahitat amenda și mașina se afla la parcarea speciala. El a transis 4000 de euro, achitînd amenda au plecat acasă. A vorbit cu ei ambii și i-a intrebat cum să facă și cine achită amenda, inculpatul a zis să plătească în jumătate, el nu era deacord, a propus să dea din partea sa 1600 euro și restul ei între ei să se înțeleagă. Întoarcerea sumei de bani plătite pentru amenda, erau recuperate în 2-3 luni. Menționează că, nu-i spunea să împrumute de la cineva banii ca să-i întoarca, cunoațte ca avea un accident grav și că avea datorii. Peste un timp l-a dat afara de la lucru și a scapat de el. Între timp partea vatămată l-a telefonat și i-a comunicat precum ca, Russu Daniel a cumpărat o mașina și are o datorie referitor la indemnizația copilului. Alte cazuri legate de inculpat referitor la datorii nu cunoaște, dar pe parcurs de la alți oameni a aflat ca el are foarte multe datorii, știe că era anterior judecat. Îl întreba deseori ce se întimplă de ce nu are bani, el permanent îi povestea ca totul e bine. Cunoaște că, avea amantă din ***** apoi s-a certat cu ea, a plecat, avea tentativa de sinucidere.

4. În cadrul cercetării judecătorești acuzatorul de stat a renunțat la proba cu martorul *****

5. Mijloacele de probă sub formă de înscrisuri administrate în faza de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată, precum:

- plângere din 03.08.2022, /f.d. 24 /,
- capture de ecran, a mesajelor telefonice între *****și Rusu Daniel prin care se demonstrează transmiterea și receptionarea banilor, /fd. 28- 32/;
- copia sentinței din 21 aprilie 2017, /f.d. 61-62/;
- copia sentinței din 21 aprilie 2017, / f.d. 61-62/;
- copia sentinței din 9 august 2016, /f.d. 63-64/;
- copia sentinței din 11 iunie 2013, /f.d. 71-72/;
- revendicare forma 246, /f.d. 100/;
- proces-verbal de ridicare din 05.08.2022, /f.d. 52/;
- proces-verbal de examinare a documentelor din 18.11.2022, /f.d. 54/;
- proces-verbal de examinare a documentelor din 18.11.2022, /f.d. 56/;
- răspunsul de la *****prin care se confirmă recepționarea banilor în contul lui Rusu Daniel, /f.d. 161/;
- proces-verbal de examinare a documentelor din 02.07.2024, /f.d. 165-166/;
- informația privind treversarea frontierei de stat, /f.d. 135/.

6. Probele relevate și cercetate supra sînt admisibile, dat fiind că sunt administrate în conformitate cu prevderile codului de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Examinând tot cumulul de probe, instanţa constată că vina inculpatului în comiterea infracţiunii imputate şi-a găsit confirmare deplină în cadrul cercetării judecătorești în următoarele circumstanţe:

În sensul prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform dispoziției art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulate în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Instanța de judecată reține că, în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de aceasta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

7.1. În speță, instanța de judecată atestă că, potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 17 iulie 2023, acțiunile inculpatului Rusu Daniel au fost încadrate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal */redacția legii vechi cu ultimile modificări din 01.01.2021/ – escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic, încheierea căruia este determinată de comportamentul viclean, care a produs daune considerabile.*

În cele ce urmează, instanța de judecată va reține că, la caz sunt relevante prevederile art. 8 Cod penal potrivit cărora caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

La data emiterii prezentei sentinței prevederile art. 190 alin. (1) Cod penal, au suferit modificări esențiale de structură și conținut, printre care și eliminarea condiției „proporțiilor considerabile” ca element constitutiv al infracțiunii în forma sa tip.

Modificările operate la art. 190 alin. (1) Cod penal nu exclud caracterul infracțional al faptei, ci restructurează elementele constitutive și modalitățile de realizare a escrocheriei.

În redacția anterioară, infracțiunea era configurată prin inducerea în eroare în legătură cu natura sau calitățile substanțiale ale obiectului sau ale actului juridic, iar producerea de daune considerabile reprezenta o condiție esențială a tipicității.

Noua reglementare restructurează condițiile de tipicitate și modalitatea normativă de individualizare a gravității faptei.

Sancțiunea a fost păstrată în același plafon maximal (închisoare de până la 3 ani), dar amenda a fost majorată în cuantum, ceea ce nu permite considerarea legii noi ca fiind, per ansamblu, mai favorabilă.

În contextul modificărilor legislative aduse recent și în raport cu dispozițiile art. 10 Cod penal, instanța, deși părțile nu au invocat în mod explicit acest aspect, consideră că este esențial să analizeze din oficiu aplicabilitatea legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Astfel, instanța trebuie să constate că, în pofida modificărilor aduse reglementării art. 190 Cod penal, care au condus la o schimbare a structurii faptei și a sancțiunii, legea veche rămâne aplicabilă în această speță.

Este important de subliniat că modificările recente nu constituie o dezincriminare a faptei, iar sancțiunea nu a fost redusă, ci, dimpotrivă, s-au înăsprit anumite prevederi, cum ar fi sancțiunea pecuniară, care a fost crescută.

În acest sens, aplicarea legii noi nu ar fi în concordanță cu principiile fundamentale ale dreptului penal, care impun ca legea aplicabilă să fie cea în vigoare la momentul săvârșirii faptei, întrucât modificările nu au avut un efect favorabil inculpatului.

Astfel, instanța va aprecia că, având în vedere aceste considerente, modificările legale nu pot fi aplicate retroactiv în acest caz, iar legea veche rămâne aplicabilă în mod corect și just.

Prin urmare, instanța va fundamenta soluția pe baza reglementării existente la data comiterii faptei, ***** a extinde aplicabilitatea normei noi, întrucât aceasta nu aduce beneficii pentru inculpat și ar conduce la o agravare a situației sale juridice.

Într-o altă ordine de idei, în analiza aplicabilității reglementărilor actuale la cazul de față, instanța trebuie să sublinieze că incriminarea nu poate fi fragmentată, iar termenii și structura normei penale trebuie să fie tratați ca un întreg, conform principiilor de stabilitate și coerență a legislației penale.

De asemenea, instanța consideră că nu poate proceda la înlăturarea termenului „considerabil” din formularea faptei, doar pe temeiul modificărilor aduse art. 126 Cod penal, întrucât aceasta ar echivala cu o distorsionare a reglementării în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Chiar dacă reglementarea art. 126 Cod penal a suferit modificări, iar noile dispoziții stabilesc o abordare diferită a conceptului de „proporții considerabile”, instanța trebuie să aplice norma așa cum aceasta era formulată la data faptei, deoarece modificările nu aduc o dezincriminare și nici nu reduc sancțiunile.

Mai mult, modificările nu permit o interpretare parțială a reglementării, ci o aplicare unitară a textului de lege existent la momentul săvârșirii faptei.

8. Așa dar, cercetând probele administrate la faza de urmărire penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct

de vederea al coroborării lor, instanța de judecată constată vinovăția lui Rusu Daniel și încadrează acțiunile acestuia în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, *escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic, încheierea căruia este determinată de comportamentul viclean, care a produs daune considerabile.*

8.1. În context se reţine că fapta incriminată numitului, face parte din categoria infracţiunilor contra patrimoniului, ce se regăseşte în grupul de infracţiuni prevăzute în Capitolul VI din Partea Specială a Codului penal al Republicii Moldova, fiind fapte socialmente periculoase, ce afectează în mod exclusiv sau în principal, relaţiile sociale cu privire la patrimoniu.

Potrivit doctrinei naționale, obiectul juridic special al infracţiunii de escrocherie, are un caracter complex, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul juridic secundar al acestei infracțiuni îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și la minimul necesar de încredere.

Obiectul material al escrocheriei este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a escrocheriei se realizează prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privinţa naturii, calităţilor substanţiale ale obiectului, părţilor (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean *care a produs daune considerabile*.

Prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane se înţelege transmiterea benevolă infractorului de către victimă a bunurilor sau a dreptului asupra bunurilor prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privinţa naturii, calităţilor substanţiale ale obiectului, părţilor (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic *****sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

Primirea bunurilor cu condiţia îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpînire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor şi nu avea intenţia să-şi execute angajamentul asumat.

Alături de alte circumstanţe, intenţia este demonstrată prin: situaţia financiară extrem de neprielnică a persoanei, care-şi asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacţiei; lipsa de fundamentare economică şi caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activităţi aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; achitarea veniturilor către primii deponenţi din contul banilor depuşi de deponenţii ulteriori; prezentarea, la încheierea tranzacţiei, a unor documente false; încheierea

tranzacţiei în numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane de care se foloseşte o altă persoană pentru a-şi atinge interesele etc.

Totodată, infracţiunea de escrocherie este materială şi se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului, posesorului, deţinătorului la cel vinovat, iar făptuitorul obţine posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine după bunul său plac.

Constatarea laturii obiective a infracţiunii de escrocherie presupune şi stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă - dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privinţa naturii, calităţilor substanţiale ale obiectului, părţilor (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv şi viclean - şi urmarea imediată, exprimată prin prejudiciile cauzate.

În speță instanța de judecată atestă că, inculpatul Rusu Daniel, acționînd cu intenție și din interes aterial, conștientizînd caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și urmările care pot surveni, mărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a cet.*****prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoase a unei fapte adevărate, și anume, la 11.01.2021, a contactat-o pe partea vătămată prin intermediul rețelei de socializare Messenger și invocînd pretextul că la trecerea frontierei a depășit tonajul admis și a fost amendat, astfel ca urmare trebuie să achite o amendă în mărime de 3000 euro, precum și să-i ofere și suma de 1500 euro, asigurînd-o că va restitui mijloacele bănești timp de două luni, în aceiaș zi a primit de la *****mijloace bănești în sumă totală de 30600 lei prin intermediul a două transferuri bancare 2P2 în sumă de 20000 și respectiv 10600 lei de la cardul bancar al părții vătămate*****, emis de SA *****pe cardul bancar al lui Rusu Daniel, emis de SA *****, după care a însușit mijloacele bănești, iar în continuare, invocînd diferite motive, evită restituirea acestora. Astfel, prin comportamentul viclean exprimat față de partea vătămată *****i-a cauzat o daună în proporții considerabile în valoare totală de 30 600 lei.

Prin urmare, latura obiectivă a infracțiunii imputate a fost realizată pe deplin de către inculpatul Rusu Daniel, or, ultimul creînd o situație aparent a fi reală în sensul de a cîștiga încrederea părții vătămate *****, prin comportament dolosiv l-a indus în eroare asupra intențiilor lui adevărate.

În situația respectivă, fapta inculpatului, urmează a fi calificată ca escrocherie, deoarece până a da naștere raportului juridic de conflict, având un comportament dolosiv urmărea cu vehemență scopul însușirii a sumei de 1500 euro.

De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate. Tot la acest capitol este important de a fi subliniat faptul că, limita între un raport civil, și un raport penal, care are la bază componența de infracțiune a escrocheriei este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul infracțiunii de escrocherie este caracterizată prin rea-credință din partea inculpatului, adică prin înșelăciune față de partea vătămată.

Subiectul infracţiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani.

Subsecvent, din analiza art. 21 Cod penal în coroborare cu art. 190 alin. (1) Cod penal, instanţa de judecată constată că, cel din urmă posedă semnele subiectului infracțiunii incriminate.

Astfel, instanţa de judecată apreciază că în speță a fost demonstrată incontestabil, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin suficiente probe directe, utile şi veridice, care în ansamblu coroborează între ele, vinovăţia inculpatui Rusu Daniel în comiterea infracțiunii conform prevederilor art. 190 alin. (1) Cod penal */redacția legii vechi la data săvîrșirii faptei cu ultimile modificări din 01.01.2021/ – escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităţilor substanţiale ale obiectului actului juridic, încheierea căruia este determinată de comportamentul viclean, care a produs daune considerabile.*

9. Instanța de judecată reține că, după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal (la data săvîrșirii faptei *la 11.01.2021)* se pedepsea cu amendă în mărime de la 550 la 850 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani și se califica drept infracțiune mai puțin gravă.

Totodată, în cauza deferită judecării instanța de judecată observă că, la materialele cauzei se regăsesc ordonanța de suspendare a urmăririi penale dată fiind imposibilitatea identificării locului aflării învinuitului, care este datată cu 15.09.2023, /f.d. 127/.

În acest sens sunt relevante prevederile art. 60 alin. (5) Cod penal, care prevede că, curgerea prescripţiei se suspendă dacă persoana care a săvârşit infracţiunea se sustrage de la urmărirea penală. Curgerea prescripţiei se suspendă şi în cazul în care se solicită eliberarea acordului privind pornirea urmăririi penale sau ridicarea imunităţii acordate prin lege. În aceste cazuri, curgerea prescripţiei se reia din momentul reţinerii persoanei, din momentul autodenunţării, din momentul eliberării acordului privind pornirea urmăririi penale sau din momentul ridicării imunităţii.

10. La compartimentul individualizării pedepsei, pentru determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cît şi prin punctul de vedere de educare a făptuitorului, instanţa de judecată va ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul săvîrșirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

Conform art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.*

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

La stabilirea pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Circumstanţe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privinţa lui Rusu Daniel nu au fost stabilite.

Circumstanţe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, în privinţa lui Rusu Daniel au fost stabilite – săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Astfel, inculpatul Rusu Daniel a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal pentru care legea penală prevedea pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 850 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

La caz, potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal, infracţiunea comisă de către inculpatul Rusu Daniel este calificată ca mai puțin gravă.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei instanța i-a în consideraţie faptul că, inculpatul Rusu Daniel în cadrul urmăririi penale nu și-a recunoscut vina, se eschivează de la prezentarea în fața instanței de judecată, nu este pentru prima dată în conflict cu legea penală, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării și din nou a comis o infracțiune similară din categoria celor mai puțin grave, ceea ce-l caracterizează pe ultimul ca fiind o persoană predispusă să încalce legea.

Totodată instanța reține că, inculpatul Rusu Daniel nu este angajat în cîmpul muncii, nu are o ocupație permanentă ce i-ar asigura o sursă stabilă de venit pentru existență, circumstanță care conduce la ideea continuității activității criminale.

La fel instanța reține că, inculpatul Rusu Daniel a întreprins acțiuni prin care s-a eschivat de la instanța de judecată, deși cunoștea că în privința sa este intentată o cauză penală și se examinează în fond în instanța de judecată, fapt ce a generat tergiversarea examinării cauzei.

În speță, instanța consideră imposibilă aplicarea în privința lui Rusu Daniel a pedepsei sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, din motiv că inculpatul s-a eschivat de la examinarea cauzei în fond, iar stabilirea unei asemenea pedepse ar face imposibilă executarea acesteia, prin urmare nu va fi atins scopul pedepsei penale.

11. În ședința de examinare a cauzei acuzatorul de stat în persoana procurorului Dumitru Cojocari ținând cont de faptul că inculpatul nu a recunoscut vina în cele comise, nu este la prima abatere de la legea penală, a solicitat recunoașterea vinovăției și condamnarea lui Rusu Daniel în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, pledînd pentru stabilirea pedepsei sub formă de 1 an închisoare.

Totodată în baza art. art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 2 an și 1 luni închisoare.

Totodată a precizat faptul că, în cadrul urmăririi penale a fost constatat cauzarea prejudiciului material în sumă de totală de 30 600 lei, care a fost recuperat, prin restituirea integrală părții vătămate.

Partea vătămată*****a susținut poziția părții acuzării, menționînd că prejudiciu cauzat prin infracțiune i-a fost restituit.

În şedinţa de examinare a cauzei apărătorul Sofroni Ana, în interesele inculpatului Rusu Daniel a considerat oportun ca în privința ultimului de a fi stabilită pedeapsă închisorii sub limita minimă pevăzută de lege și cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, ținînd cont de faptul că clientul său a restituit integral prejudiciu.

12. Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Rusu Daniel urmează să fie stabilită sub formă de închisoare în limitele prevăzute de norma penală prevăzută la art. 190 alin. (1) Cod penal, şi anume pe termen de 1 /un/ an.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, conform prevederilor alin.(1)-(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză.

În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

Relevant este de a specifica la caz, că la materialele cauzei se regăsește informația prezentată de directorul instituției penitenciare nr. 11-Bălți, comisar-șef de justiție, potrivit căreia inculpatul Rusu Daniel *****în executarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 27 februarie 2025, a executat integral partea privativă de libertate pusă în executare efectivă, fiind eliberat din detenție la data de 08 aprilie 2025.

Instanța de judecată reține însă că executarea efectivă a părții reale a pedepsei nu echivalează cu stingerea integrală a pedepsei penale stabilite prin hotărârea anterioară, or, potrivit aceleiași decizii, pedeapsa aplicată inculpatului a constituit 4 /patru/ ani închisoare, dintre care executarea restului de 2 /doi/ ani și 3 /trei/ luni a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

Prin urmare, partea suspendată condiționat continua să existe juridic la momentul examinării prezentei cauze, producând consecințe penale în condițiile legii și neputând fi considerată stinsă prin simplul fapt al executării părții privative reale de libertate.

În aceste circumstanțe, la aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, instanța urmează să opereze asupra pedepsei stabilite prin hotărârea anterioară în ansamblul ei, cu includerea ulterioară în termenul pedepsei definitive a duratei executate efectiv de inculpat în baza primei hotărâri de condamnare.

Având în vedere cele menţionate şi prevederile legii penale, de faptul că inculpatul a săvîrşit cu intenţie infracţiunea din categoria celor mai puţin grave, de faptul că anterior a fost judecat, este fără ocupație – săvîrșirea infracțiunilor capătă un caracter sistematic, instanţa de judecată consideră oportună stabilirea pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință și prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Centru din 27 februarie 2025, stabilindu-i definitiv pedeapsa închisorii pe termen de 4 /patru/ ani și 6 /șase/ luni închisoare.

În temeiul alin. (3) art.72 Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni uşoare, mai puţin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie.

Astfel, luînd în considerație că Rusu Daniel a fost recunoscut vinovat în comiterea unei infracțiuni din categoria celor mai puțin grave, instanța consideră că pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Rusu Daniel urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Terme*****pedepsei a-l calcula de la data reținerii lui Rusu Daniel, cu includerea în acesta a duratei pedespei executate efectiv în baza primei sentințe.

13. Argumentele părții apărării invocate în sensul aplicarii prevederilor art. 90 Cod penal, instanța le consideră neîntemeiate din motiv că acestea sunt contrare probelor acuzării prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, or în cazul dat o pedeapsă mai blândă, non-privativă de libertate nu-şi va atinge scopul, deoarece potrivit prevederilor art. 61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșiriide noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

Or, inculpatul a comis infracțiuni din categoria celor mai puțin grave, anterior a fost condamnat, respectiv inculpatul prin faptul că, a comis din nou o infracțiune demonstrează că acesta n-a tras concluziile de rigoare, nu s-a corectat și reeducat, din care motiv corijarea şi reeducarea inculpatului Rusu Daniel pentru fapta comisă este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale.

14. În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Instanţa de judecată, în conformitate cu prevederile art. 176 alin. (1) Cod de procedură penală consideră oportun de a aplica în privinţa inculpatului măsura preventivă - arestul preventiv, cu anunțarea ultimului în căutare.

15. Cu referire la prevederile art. 385 alin. (1) pct. 10), 397 pct. 1) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată hotărăşte chestiunea dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.*

În ședința de judecată procurorul a specificat că prejudiciul cauzat prin infracțiune părții vătămate ***** a fost recuperat fapt confirmat de către însăți partea vătămată ***** respectiv instanța de judecată nu se va expune pe marginea acestui subiect.

16. Conform art. 157 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sînt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrîndu-se în dosar.

Mijloacele materiale de probă anexate la cauza penală, nr. 20220401121, rămîn la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

17. Corpuri delicte, bunuri sechestrate sau cheltuieli de judecată la caz nu au fost înregistrate.

18. În baza art. art. 384, 385, 389, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

C O N D A M N Ă:

Se recunoaşte vinovat **Rusu Daniel ******* de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal */redacția legii vechi cu ultimile modificări din 01.01.2021/* şi în baza acestei Legi se stabilește numitului pedeapsa formă de închisoare pe termen de 1 /un/ an.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, se adaugă parțial la pedeapsa stabilită în prezenta sentință, pedeapsa aplicată prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Centru din 27 februarie 2025, definitiv stabilindu-i-se lui Rusu Daniel pedeapsa de 4 /patru/ ani și 6 /șase/ luni închisoare.

Pînă la întrarea sentinţei în vigoare în privinţa lui Rusu Daniel se aplică măsura preventivă arestul preventiv, cu anunțarea ultimului în căutare.

Termenul pedepsei urmează a fi calculat din momentul reținerii lui Rusu Daniel, cu includerea în acesta a duratei pedepsei executate efectiv în baza primei sentințe.

În temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Rusu Daniel se execută în penitenciar de tip semiînchis.

Mijloacele materiale de probă anexate la cauza penală nr. 20220401121, rămîn la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

Sentinţa poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul: /semnătura/ Igor Mozgovoi